

Od autora: Recenzja powieści pt.: "Książka, której nigdy nie przeczytasz".

Autor książki: Wiktor Orzeł

Gatunek książki: Powieść

Tytuł: Książka, której nigdy nie przeczytasz

Kategoria: Literatura piękna

Wydawnictwo: Papierowy Motyl

„Książka, której nigdy nie przeczytasz” to najnowsza, druga z kolei powieść Wiktora Orła. Już sam tytuł wydaje się nieco intrygujący, bo właściwie nie wiemy, czego możemy się po nim spodziewać. Jedyne, co uda nam się spostrzec na pierwszy rzut oka to to, że narracja została ciekawie poprowadzona. Autor podzielił ją bowiem na role, oddając głos każdemu z głównych bohaterów. Możemy więc spojrzeć na opisywane zdarzenia z różnych punktów widzenia. Podpatrujemy opisywaną historię okiem głównego bohatera, jego matki, ogrodnika i szofera.

A jeśli już mowa o głównym bohaterze – jest nim Zenon Dębiński, prawie trzydziestolatek, którego największą ambicją jest napisać i wydać książkę. Na co dzień jednak jego aspiracje są nieco bardziej przyziemne. Dotyczą głównie tego, by zaliczyć jak największą liczbę krakowskich lokali lub urządzić coraz to bardziej zakrapiane i szalone domówki pod nieobecność rodziców. Tak, rodziców, bo Zenon wciąż jeszcze nie wyprowadził się od rodziców. Zresztą, nie widzi chyba powodu, dla którego miałby to robić. Wydaje się bowiem, że ci zapewniają mu wszystko (łącznie z prywatnym szoferem), byle tylko zyskać święty spokój i być może zagłuszyć wyrzuty sumienia związane z tym, że daleko im do miana idealnej rodziny. Wydaje się, że każde z jej członków to zupełnie odrębna historia i jedynie przy niedzielnym stole starają się czasami udawać, że jest inaczej.

Jednak nie tylko w rodzinie Zenona, jak się okazuje, gęsto jest od powierzchownych uczuć, prowizorycznych znajomości i udawania zainteresowania drugą osobą. Świat, w którym funkcjonuje niedoszły pisarz, zdaje się właściwie opierać na takich właśnie relacjach. W wielkim krzywym zwierciadle przedstawiony jest cały „artystyczny świat”, do którego zalicza się również główny bohater. Liczy się tam raczej forma niż treść. Alkohol, narkotyki, przygodny seks podczas imprez, które wydają się nie mieć końca. Gdzieś tam w tle każdemu z tych młodych ludzi mających jakieś idee, wniosły cele, refleksje nad światem. Ale kończą one najczęściej jako tematy pijackich rozmów i planów bez pokrycia.

Książka podzielona jest na trzy akty i antrakt, co przywodzi na myśl sztukę teatralną. I być może, a raczej na pewno, nie jest to przypadek. Bo zagłębiając się coraz mocniej w fabułę, odkrywamy, że główny bohater to postać tragiczna. Wypada ze swojego życia, a potem znów do niego wraca, by jak się okazuje, odegrać rolę, nie do końca świadom tego, że w ogóle stoi na scenie.

Tak jak w poprzedniej książce Wiktora Orła – „I tak dalej” – tak i tu, świat przedstawiony jest bez zbędnych ozdóbek. Jest tu całe spektrum bohaterów z krwi i kości, a w dodatku pytania, które mają gdzieś między wierszami. Co dzisiaj decyduje o jakości dzieła? O tym, że książka stanie się bestsellerem.

Jaki jest na to w naszym świecie sposób? Jaką cenę musi zapłacić autor?

Jak to już u Orła bywało, jest kwaśno, prawdziwie i bez lukrowania. Są bohaterowie, których nie polubimy od „pierwszego wejrzenia”, bliżej im raczej do tego, by wzbudzać niechęć. Ale jeśli jesteście fanami takich autorów jak np. Palahniuk, to gwarantuję, że po przewróceniu ostatniej strony, nie będziecie zawiedzeni, a historia Zenona oprócz zwykłej przyjemności z lektury, dostarczy też paru gorzkich przemyśleń.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

---

faith, dodano 01.04.2020 15:14

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.